

Miljöns betydelse för delaktighet i aktivitet

BEDÖMNING OCH REKOMMENDATION FÖR SÄRSKILDA BOENDEFORMER (REIS-S)

Svensk version 1.0 (2015) av The Residential Environment Impact Scale (REIS), version 4.0 (2014) av G. Fisher, K. Forsyth, M. Harrison, R. Angarola, E. Kayhan, P. Noga, C. Johnson och L. Irvine. Översättning och bearbetning av Anette Kjellberg och Ida Kählin.

Innehåll

Förord

Introduktion	7
Instrumentets syfte och innehåll	8
Beskrivning av instrumentets bedömningskomponenter	9
Instrumentets användning	10
Förberedelser och bakgrundsinformation	10
Datainsamling	10
Del 1. Observation	11
Del 2. Boendeintervju	12
Del 3. Personalintervju	13
Bedömning.....	14
Skattningsskalan	14
Stöd för skattning	14
Rekommendation och uppföljning	15
Skattningskriterier	16
Utrymme: Tillgång till utrymme	16
Utrymme: Lämpligt utrymme	18
Utrymme: Hemlika förhållanden	20
Utrymme: Sensorisk miljö	22
Utrymme: Visuellt stöd	24
Föremål: Tillgång till föremål	26
Föremål: Lämpliga föremål	28
Föremål: Hemlika förhållanden	30
Föremål: Föremålets fysiska egenskaper	32
Föremål: Variation av föremål	34
Sociala grupper: Tillgång till personer	36
Sociala grupper: Visa respekt	38
Sociala grupper: Stöd	40
Sociala grupper: Information	42
Sociala grupper: Egenmakt	44
Aktivitetsform: Aktivitetens krav	46
Aktivitetsform: Tidskrav	48
Aktivitetsform: Aktivitetens värde	50
Aktivitetsform: Rutiner	52
Aktivitetsform: Fatta beslut	54

fortsätter på nästa sida

Observationsguide	56
Detaljerad observationsguide	58
Intervjuguide: Boende	62
Detaljerad intervjuguide: Boende	64
Intervjuguide: Personal	69
Detaljerad intervjuguide: Personal	71
Fallbeskrivningar	73
Fall 1. Särskilt boende för personer med intellektuell funktionsnedsättning	73
Fall 2. Särskilt boende för äldre personer.....	74
Fall 3. Särskilt boende för unga vuxna med neuropsykiatrisk funktionsnedsättning.....	76
Referenser	78
Bilagor	79
A. REIS-S:s bedömningsformulär	
B. REIS-S:s rekommendationsformulär	
C. Mappning av REIS-S till ICF	

PROVTITT - ett utdrag från manualen 2017

Introduktion

Miljöns betydelse för delaktighet i aktivitet – ett instrument för bedömning och rekommendation för särskilda boendeformer (REIS-S), är en första svensk översättning och bearbetning av *The Residential Environment Impact Scale (REIS)*, version 4.0 (Fisher et al., 2014). Instrumentet fokuserar på hur miljön i särskilda boenden för vuxna personer påverkar de boendes möjligheter till delaktighet i aktivitet.

Den första versionen av REIS utvecklades i USA 2002. Syftet var att fylla behovet av ett instrument för bedömning av hur väl miljön på ett särskilt boende motsvarar de behov och önskemål som de boende har gällande aktivitet och delaktighet i sin boendemiljö (Fisher, 2004). REIS utvecklades ursprungligen för att bedöma miljön i grubbostäder för vuxna personer med måttlig till lindrig intellektuell funktionsnedsättning. Intentionen har dock varit att utveckla ett instrument som kan bli användbart även inom andra boendeformer och med andra persongrupper.

Instrumentet kan användas inom särskilda boendeformer för exempelvis äldre personer, för personer med missbruksproblematik eller psykisk funktionsnedsättning. Vidare kan instrumentet användas för personer som är på väg att flytta in i ett särskilt boende och därmed ange boendets potential i relation till personens behov och önskemål (Fisher & Kayan, 2012). Om en verksamhet ska genomgå extern eller intern utvärdering kan instrumentet ge stöd i förberedelsearbetet.

Instrumentet har sin teoretiska utgångspunkt i *Model of Human Occupation (MOHO)* (Kielhofner, 2008). Denna modell bör studeras innan användandet av REIS-S. I de senaste versionerna av MOHO på engelska och svenska (Kielhofner, 2008; 2012) återfinns flera fallbeskrivningar och praktiska exempel som kan stödja förståelsen för modellen.

Innan instrumentet används, rekommenderar vi även en noggrann genomläsning av denna manual, som innefattar information gällande instrumentets syfte och innehåll, genomförandet av datainsamling, skattning och underlag för att kunna ge rekommendationer.

Vi vill rikta ett speciellt tack till Elise Svensson, leg. arbetsterapeut och masterstudent i arbetsterapi, som bidragit till denna första version av REIS-S. Hon har parallellt med detta arbete i sin masteruppsats undersökt bland annat användbarheten av REIS-S bland arbetsterapeuter i Sverige. Detta har berikat och tillfört kunskap och erfarenheter till denna svenska version av instrumentet. Vi vill även tacka alla arbetsterapeuter som varit behjälpliga under utvecklandet av REIS-S.

Norrköping i mars 2015

Anette Kjellberg & Ida Kåhlin
vid Linköpings Universitet

Instrumentets syfte och innehåll

REIS-S har sin teoretiska grund i *Model of Human Occupation (MOHO)* (Kielhofner, 2008). Syftet med instrumentet är att bedöma hur väl miljön i det särskilda boendet påverkar de boendes möjligheter till delaktighet i aktivitet, det vill säga en positiv aktivitetsidentitet och aktivitetskompetens. Bedömningen baseras på olika datainsamlingsmetoder och resulterar i en sammanfattning där boendets styrkor och svagheter tydliggörs.

Det material som samlas in med REIS-S sammanfattas med hjälp av en fyrgradig skattningsskala. Instrumentet innehåller består av 20 bedömningskomponenter som delats in i fyra kategorier:

- Utrymme.
- Föremål.
- Sociala grupper.
- Aktivitetsform.

REIS-S bedömer miljöns möjligheter och resurser, krav och begränsningar gällande var och en av dessa kategorier. REIS-S skattningsskala utgår från i vilken utsträckning som miljön ger stöd för personers upplevelse av aktivitetsidentitet och aktivitetskompetens för att vara delaktig i meningsfulla kulturellt relevanta aktiviteter. Skattningen ska utgå från aktiviteter relaterade till personlig vård, boende, arbete, utbildning, fritid och samhällsdeltagande.

REIS-S kan användas självständigt eller kompletteras med andra bedömningsinstrument. Exempelvis kan mer omfattande bedömningar behövas göras gällande ett boendes tillgänglighet för personer med mer omfattande funktionsnedsättningar.

Instrumentet kan användas för att ge rekommendationer kring hur det särskilda boendets miljö kan skapa bättre förutsättningar för de boendes delaktighet i meningsfulla kulturellt relevanta aktiviteter. REIS-S är därmed ett instrument som kan guida arbetsterapeutisk intervention gällande den aktivitetsmiljö som ett särskilt boende utgör, men instrumentet kan också stödja arbetsterapeuters konsultroll i olika särskilda boendeformer (Fisher, 2004; Fisher et al., 2014).

BESKRIVNING AV INSTRUMENTETS BEDÖMNINGSKOMPONENTER

I nedanstående tabell presenteras en översiktlig beskrivning av REIS-S bedömningskomponenter.

Utrymme	
Tillgång till utrymme	Fritt från hinder, faror, säkerhetsrisk, lättillgänglighet, inomhus/utomhus, svaga ljusförhållanden
Lämpligt utrymme	Tillgänglighet, anpassningar, tillgängligt utrymme som matchar den boendes behov, flexibla utrymmen
Hemlika förhållanden	Personlig prägel, inomhus/utomhus, väggar/golv, atmosfär, kulturellt relevant inredning
Sensorisk miljö	Lukter, temperatur, ljud, taktila förhållanden, ljusförhållanden, privata och gemensamma utrymmen, anpassningar
Visuellt stöd	Visuella ledtrådar, visuell skyltning, uppmaningar, navigering
Föremål	
Tillgång till föremål	Lättillgänglighet, personliga förvaringsmöjligheter, inte ha föremål som kan skapa risker, inlåsta föremål
Lämpliga föremål	Rätt föremål i förhållande till behov, matchar intressen och behov, kulturellt relevant, matchar boendes förmåga
Hemlika förhållanden	Personlig prägel, kulturellt relevant, bekväma möbler
Föremålens fysiska egenskaper	Vikt, storlek, flexibilitet, struktur
Variation av föremål	Bredd av föremål för personlig vård, boende och fritid
Sociala grupper	
Tillgång till personer	Inomhus-/utomhusmiljö, grannar, hälso- och sjukvårdspersonal, personal, familj, vänner, förutseende/mottaglighet
Visa respekt	Empati, samarbete, förståelse, tillit, respektera intressen
Stöd	Fysisk guidning/närhet, verbalt stöd/guidning, skapa möjlighet till aktivitet, kognitiva ledtrådar, gemensam problemlösning
Information	Material, faktainformation, anslagstavlor/anslag, regelbundna möten, information om samhällets resurser
Egenmakt	Stöd för autonomi, självförverkligande, möjligheter till val, uttrycka behov och önskningar
Aktivitetsform	
Aktiviteteters krav	För enkel, nöje, tillfredsställelse, väl anpassad till förmåga, lagom utmaning
Tidskrav	Tidsanvändning, stress, hålltider, tempo, brådska
Aktiviteteters värde	Status, värdering, attraktion, intresse
Rutiner	Flexibilitet, rigiditet, frekvens/balans i erbjudna aktiviteter, erbjudna variationer
Fatta beslut	Fatta beslut om aktivitetens struktur, delaktighet i beslutsfattande gällande aktivitetens struktur vilket inkluderar regler och riktlinjer

Instrumentets användning

FÖRBEREDELSE OCH BAKGRUNDSINFORMATION

Att genomföra en bedömning och skriva rekommendationer beräknas ta åtta timmar, men variationen kan vara stor beroende på situationen vid det specifika särskilda boendet. Om bedömaren initialt bekantar sig med de olika delarna i instrumentet kommer bedömningsprocessen att flyta smidigare. Kunskap om instrumentets skattningskriterier, formulär och observations-/intervju-guider underlättar dokumentationen och stödjer datainsamlingen.

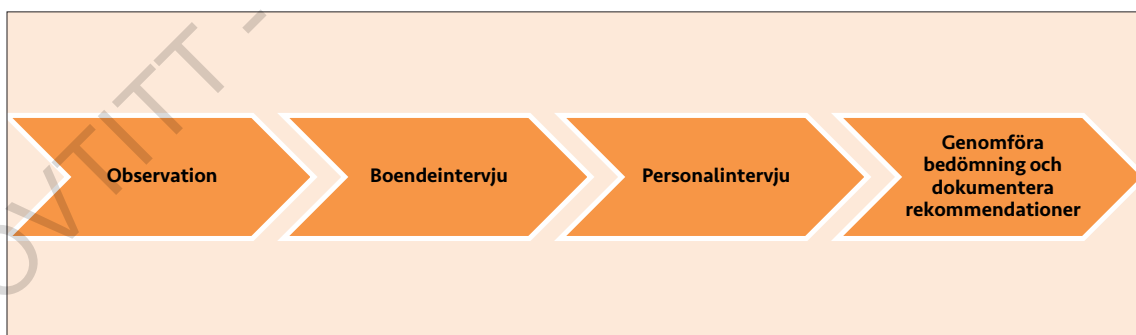
Innan REIS-S används rekommenderas att bedömaren samlar in viss bakgrundsinformation om det särskilda boendet, dess boende och personal. Detta innefattar att ta kontakt med personalen samt boka in tider som är lämpliga för bedömningens genomförande, det vill säga tidpunkter när de boende vistas i boendet och när olika dagliga aktiviteter genomförs. Denna initiala kontakt skapar också en möjlighet att göra sig bekant med både de boende och personalen.

DATAINSAMLING

Datainsamlingen består av tre delar:

1. Observation
2. Boendeintervju
3. Personalintervju

De olika metoderna möjliggör en viss grad av flexibilitet, men det rekommenderas att datainsamlingen följer den process som återges i figuren nedan. Genom de inledande observationerna förses bedömaren med information som sedan kan diskuteras med de boende och personalen. Den föreslagna ordningen innebär också att bedömarens observationer och intervjuerna med de boendes perspektiv tydliggörs innan personalen intervjuas.

Fallbeskrivningar

Nedan följer tre fallbeskrivningar hämtad ur en svensk kontext.

FALLBESKRIVNING 1.

Fjällgatans gruppboende: Särskilt boende för personer med intellektuell funktionsnedsättning

På Fjällgatans gruppboende bor tre kvinnor och två män med måttlig intellektuell funktionsnedsättning i åldrarna 35 till 57 år. De har egna enrumslägenheter med kök samt badrum med tvättmaskin. I gruppboendet finns även ett gemensamt kök och kombinerat mat- och vardagsrum. De boende äter sin frukost själva i lägenheterna, men middag äts tillsammans i de gemensamma utrymmena. Samtliga boende arbetar heltid på daglig verksamhet.

Att genomföra hela REIS-S bedömningen tog cirka 10 timmar. Först genomförde arbetsterapeuten en observation som inkluderade ett stormöte, en måltid i det gemensamma matrummet och matlagning i det gemensamma köket. Därefter genomfördes intervjuer med personal och de boende. Gruppintervjuerna med de boende genomfördes vid två tillfällen om en och en halv timme. Vid dessa intervjuer användes fotografier och tecknade bilder som stöd i samtalet. Två personalintervjuer genomfördes á 1 timme. Två á 2 timmars besök var nödvändigt för att genomföra observationerna. Skattningen tog 20 minuter och utvecklingen av rekommendationerna tog 30 minuter.

Med den insamlade informationen som grund genomförde arbetsterapeuten skattningen. Med utgångspunkt i de bedömningskomponenter som skattats med en 2:a eller en 1:a skapades en rekommendation med flera strategier. Rekommendationerna diskuterades med personalen vid ett möte där arbetsterapeuten och chefen deltog. På mötet beslutades att personalen på boendet skulle börja arbeta med en rekommendation som kunde relateras till bedömningskomponenten ”Fatta beslut” (AKTIVITETSFORM). Personalen arbetade fram två mål; dels att öka de boendes möjligheter att ta rollen som ordförande vid stormöten, dels att stödja de boende i att göra egna val genom att ta större eget ansvar vid förberedelsen av sina lunchlådor. Personalen uppskattade att det var rimligt att genomföra dessa under en femveckorsperiod.

Det första målet var att öka möjligheterna för de boende att vara ordförande vid stormöten. Arbetsterapeuten hade observerat att de veckovisa stormötena leddes av personalen. De boende tenderade att vända sin kommunikation till personalen. Rekommendationen till personalen blev att de boende själva skulle leda diskussionen under stormötet. Två av de boende identifierades som potentiella att ta en ordföranderoll vid stormötet. När Bengt, en av de boende, ledde stormötet kunde personalen notera att kommunikationen mellan de boende ökade jämfört med när mötena var personalstyrda. En av personalen sa: ”Jag känner det som att Bengt fått en röst nu”. Nästa vecka bad en annan boende personalen om att få leda mötet. Bengt hade blivit en förebild för de andra i boendet.

Det andra målet som valdes av personalen var inriktad på de lunchlådor som varje kväll förbereds för att dagen efter tas med till den dagliga verksamheten. Tidigare förberedde de boende sina luncher genom att diska och torka sina matlådor och sedan få dem fyllda med mat av personalen. De boende fick nu själva välja hur mycket mat de skulle lägga i sina lådor. Inledningsvis gav personalen mycket stöd och visade de boende hur de skulle packa sin lunch, hur många potatisar och hur mycket grönsaker som var lämpligt. Efter en treveckorsperiod kunde de boende själva packa sina lunchlådor med endast minimalt stöd. Personalen visade att de förstod vikten av att ge de boende valmöjligheter som till exempel när en boende frågade hur mycket mat som skulle läggas i matlådan svarade personalen med att fråga, Hur mycket vill du äta? Detta skifte av ansvar tycktes göra att personalen blev mer medvetna om de boendes kapacitet gällande att göra egna val.

Vid den avslutande uppföljningen sa den ansvariga chefen att han tyckte att REIS-S var användbart för att det gav konkreta förslag om hur boendemiljön kunde förbättras. Han sa: "Att ha en person som kommer utifrån med fräscha ögon är mycket nyttigt. Vi är tillsammans med de boende så mycket att vi inte ser deras färdigheter och förmågor". Han hade observerat förändringar hos såväl personal som boende efter det att rekommendationerna hade genomförts. Han uppgav att det verkade som att kommunikationen mellan de boende och personalen hade ökat under stormötena. Han beskrev att det också blivit en skillnad vad gäller personalens rutiner. Personalen ledde inte längre stormötena och la inte längre upp maten i de boendes matlådor utan att efterfråga de boendes preferenser. Chefen tyckte att personalen brydde sig mer om vad de boende sa. Detta utgjorde tydliga förbättringar i boendemiljön.

FALLBESKRIVNING 2.

Solvändans äldreboende: Särskilt boende för äldre personer

På Solvändan bor åtta personer, fem kvinnor och tre män, som har var sin lägenhet. De boende har också tillgång till ett gemensamt kök och vardagsrum. Från köket finns en utgång till en stor gemensam balkong. De privata lägenheterna har antingen ett eller två rum med kök. Boendet ligger på andra våningen i byggnaden som ligger i ett mindre samhälle utanför tätorten. På entréplanet i byggnaden ligger bibliotek och vårdcentral. I närheten ligger matbutiken och ett apotek. De boende är i 80-årsåldern och äldre. Flera använder rollator och två personer är beroende av rullstol.

Det tog cirka 7 timmar för arbetsterapeuten att genomföra bedömningen med REIS-S. Eftersom arbetsterapeuten har varit i boendet ett flertal gånger behövde arbetsterapeuten inte avsätta någon tid för en observation av boendemiljön utan kunde använda sig av den kunskap han hade sedan tidigare. Tre observationer av olika aktiviteter genomfördes som tog cirka 45 minuter/aktivitet. Aktiviteterna var vid eftermiddagsfikan på den gemensamma balkongen, tidningsläsning en förmiddag i det gemensamma vardagsrummet samt en kvällsaktivitet med inbjuden underhållare. Intervjuerna med de boende genomfördes i grupp med sju av de boende. En av de boende ville inte delta i grupp-intervjun och blev därför intervjuad individuellt. Gruppintervjun tog 2 timmar och den individuella intervjun 45 minuter. En personal som varit anställd i boendet i flera år intervjuades under en timme. Arbetsterapeutens tid för skattning och framskrivning av rekommendationer tog tillsammans en timme.

Med den insamlade informationen som grund genomförde arbetsterapeuten skattningen. Med utgångspunkt i de bedömningskomponenter som skattades med en 2:a eller en 1:a skapades rekommendationer med flera strategier. Två av dessa rekommendationer var relaterade till bedömningskomponenterna ”Tillgång till utrymme” (UTRYMME) och ”Hemlika förhållanden” (FÖREMÅL). Rekommendationerna som utarbetats diskuterades på ett personalmöte där en åtgärdsplan upprättades. De föreslagna två rekommendationerna beslutades kunna genomföras inom två månader.

Rekommendationer:

1. Öka tillgängligheten för de boende till den gemensamma balkongen.
2. Förändra det gemensamma vardagsrummet till en mer hemlik miljö.

Strategier:

1. Ta kontakt med hyresvärderna för att få en ramp byggd till och från balkongen som underlättar för rullstolsanvändare och de som använder rollator att komma över tröskeln till balkongen.
2. Ta kontakt med enhetschefen för att få en markis uppsatt på balkongen. Detta skulle möjliggöra användandet av balkongen även dagar då solen ligger direkt på.
3. Ta upp frågan på ett boendemöte om hur de boende tycker att vardagsrummet skulle kunna förändras.
4. Involvera de boende i de konkreta göromålen i att göra vardagsrummet mer hemlikt som att välja och vara med vid inköp av möbler och föremål.

Den första strategin att ta kontakt med hyresvärderna för byggnationen av rampen blev en arbetsuppgift för den ansvariga arbetsterapeuten. Hyresvärderna såg det inte som några problem att genomföra anpassningen som skulle underlätta entrén till balkongen för de boende. En i personalgruppen tog som sitt ansvar att ta upp markisfrågan med enhetschefen. En offert togs in för kostnaden för markisen. Det visade sig att det var en kostsam åtgärd som behövdes diskuteras vidare, men chefen lovade att återkomma i frågan.

Boendemöten genomfördes varannan vecka och vid ett av dessa tog personalen upp frågan med de boende om hur de såg på miljön i det gemensamma vardagsrummet. Frågan fortsatte att diskuteras även det påföljande mötet. Många konkreta synpunkter framkom som att stolarna var hårda så det behövdes mjuka dynor att sitta på. Belysningen behövde förbättras, mer tavlor på väggarna samt önskemål om att gardinerna någon gång kunde bytas ut.

Dessa önskemål kunde realiseras inom enhetens budget. När personalen diskuterade vidare med de boende om att följa med och göra inköpen var ingen intresserad av att åka med. ”Vi är så gamla och trötta och vi litar på er”, sa en boende. Personalen gjorde inköpen men de boende var med i ordningsställandet av vardagsrummet till ett mer hemlikt rum.

Vid uppföljningen efter två månader var entrén till balkongen i ordning och flera av de boende kunde själva på ett säkert sätt ta sig ut på balkongen. Förnyelsen av vardagsrummet blev en mycket uppskattad förändring som alla boende var nöjda med. Frågan om markisen blev inte utklarad under tvåmånadersperioden. Chefens hade inte kunnat lämna besked i frågan men nu var det höst och man hoppades att markisen skulle bli uppsatt till nästkommande vår och sommar.

FALLBESKRIVNING 3.

Hagagatans stödboende: Särskilt boende för unga vuxna med neuropsykiatrisk funktionsnedsättning

Hagagatans stödboende ligger i ett flerfamiljshus med tre våningar. Här bor fem män med neuropsykiatrisk funktionsnedsättning i åldrarna 21 till 32 år. De har var sin lägenhet med två rum och ett litet kök. I tillägg till den egna lägenheten finns tillgång till gemensamma utrymmen i form av en "baslägenhet" som är belägen i fastighetens bottenvåning. Baslägenheten innehåller personalutrymmen, men också ett vardagsrum och kök som främst används för gemensamma aktiviteter på helgerna när de boende är lediga från studier eller arbete. De gemensamma aktiviteterna utgörs främst av att titta på film samt att laga och äta mat tillsammans. Stödboendets verksamhetschef har kontaktat arbetsterapeuten för att få rekommendationer inför en omfattande renovering av fastigheten som ska ske det närmaste året. Inför denna renovering finns bland annat planer på att baslägenheten ska utökas med fler rum.

Att genomföra bedömning med REIS-S tog arbetsterapeuten cirka fjorton timmar. Arbetsterapeuten genomförde först ett besök i stödboendet för att bekanta sig med de boende och deras boendestödare. Detta besök sammanföll med stödboendets återkommande onsdagsmöte, då boende och personal träffas i baslägenheten för att planera den kommande veckan. Vid detta tillfälle bokades också tid för att genomföra observation och intervjuer. Observationerna genomfördes kvällstid i tre av de egna lägenheterna. Varje observation varade i cirka en timme och innefattade laga en måltid, tvätt och städ samt dataspel. Observation i baslägenhetens utrymmen genomfördes en lördag i samband med att de boende lagade och åt middag tillsammans. Denna observation varade i omkring tre timmar. Intervju med de boende genomfördes i grupp i samband med boendets återkommande onsdagsmöte. Fyra boende deltog i intervjun som varade i cirka två timmar. Den femte boende ville inte delta i intervju. Avslutningsvis genomfördes individuella intervjuer á 1 timme med två personal som båda arbetat i drygt sex år på stödboendet. Även verksamhetschefen intervjuades. Denna intervju tog cirka 1,5 timme. Tiden för att genomföra skattning och skriva fram rekommendationer tog totalt två timmar.

På det stora hela visade bedömningen att den omgivande miljön är stödjande för de boendes aktivitetsidentitet och aktivitetskompetens. Bedömningen visade dock omfattande begränsningar gällande "Sensorisk miljö" (UTRYMME). Dessa visade sig genom att det var kallt och dragigt både i trapphuset och i de egna lägenheterna på grund av dålig isolering. Detta gjorde även lägenheterna lyhörda, vilket bidrog till störande ljudnivåer som påverkade de boendes möjligheter att kunna koncentrera sig och genomföra sina dagliga aktiviteter. Bedömningen visade också begränsningar när det gäller "Lämpliga föremål" (FÖREMÅL) i baslägenheten. Både boende och personal önskade mer ändamålsenliga sittmöbler samt en dator för spel och informationssökning. Bland de boende fanns även önskemål om ett musikrum med trumset. Det visade sig även att de boende inte kände till eller kunde redogöra för sina individuella mål, vilket bidrog till att också bedömningskomponenten "Egenmakt" (SOCIALA GRUPPER) skattades lågt.

I Rekommendationsformuläret som överlämnades till verksamhetschefen framhöll arbetsterapeuten att det är av hög prioritet att den sensoriska miljön åtgärdas vid den kommande renoveringen. Detta så att de boende själva kan kontrollera sin sensoriska miljö, vilket skapar bättre förutsättningar för att kunna vara delaktig i meningsfulla kulturellt relevanta aktiviteter i sitt hem. Arbetsterapeuten rekommenderade också att verksamhetschefen i samband med ombyggnationen tar hänsyn till de boendes önskemål gällande baslägenheten. Detta skulle öka matchningen mellan de boendes intressen och baslägenhetens föremål.

I Rekommendationsformuläret framhöll arbetsterapeuten även att personalen behöver se över sina rutiner kring hur arbetet med de boendes individuella mål planeras, genomförs och utvärderas. Då dessa åtgärder inte är avhängiga av den kommande renoveringen rekommenderade arbetsterapeuten att detta arbete påbörjas omgående genom att frågan lyfts på det nästkommande onsdagsmötet mellan boende och personal, att personalen särskilt lyfter frågan på nästa personalmöte samt att möten bokas in med respektive boende för att aktualisera och diskutera de individuella målen.

PROVTITT - ett utdrag från manuset 2017